

Ændringer, og deri findes ikke noget som helst Ønske om at komme bort fra Viborg som Landsrettens Sæde. Og saa regner jeg det for, at den Sag, efter dette Tings sædvanlige Skik, dermed er afgjort. Det vilde være noget ganske ekstraordinært, om der paa Trods af Udvalget og Ministeren ved et Ændringsforslag, fremkommet ude fra, skulde bevirkes en Forandring i Teksten fra 2den Behandling.

Men inden vi altsaa nu skride til Afstemning og med det Maal for Øje, som vi forhaabentlig naa med stor Lethed, at Retsplejereformen forlader dette Ting i fuldstændig Overensstemmelse mellem Tinget og Justitsministeren, maa jeg tillade mig at minde dette Tings Medlemmer om, at det er et vigtigt historisk Øjeblik, vi staa over for. Efter mere end 50 Aars Forberedelser har det første parlamentariske Ministerium i Danmark i fuldt, godt, loyalt Samarbejde med det folkevalgte Ting og stærkt sammenhængende Arbejde med det folkevalgte Ting bragt det hertil, at Retsplejereformen nu om ganske kort Tid vil foreligge vedtagen ved 3die Behandling i Folketinget og derefter blive sendt op til Landstinget som Folketingets og Justitsministerens Forslag. Ved denne Lejlighed turde det maaske være rettest at udtale et Ønske. Man har jo Lov at ønske og Lov at haabe, og der er jo meget i den nuværende Tilstand, der gør, at man foruden at have Lov til at haabe, ogsaa kan have Grund til at haabe. Og det Haab, jeg saa vil udtale, er det, at der maa blive givet dette Ministerium baade Held og Styrke, særlig Styrke til hurtigt og uskadt at føre denne Retsplejereform gennem Danmarks Landsting, saaledes at Retsplejereformen som en Forandring af Systemet i moderne human Retning kan blive gennemført her i Danmark og kan komme til at staa som den første store Milepæl paa den Vej, ad hvilken i Fremtiden Danmarks Rigsdag, og den fra det folkevalgte Ting udgaaede parlamentariske Regering vil have at vandre. Det Ønske vil jeg give denne Sag med paa Vejen.

Og saa vil jeg minde de Herrer om, at vi ved Afstemningen bør sætte alle smaa Hensyn til Side og huske paa det

hele og store, som vi have at gøre i Øjeblikket, at ikke smaa Stridigheder om den ene og den anden By skulle skille os. I Oldtiden var der som bekendt 7 Byer, der strides om Æren af at være Homers Fødeby. Her er der to Byer, der strides om den Ære at være Landsrettens Sæde. Hvilken af de to Byer det maatte blive i Fremtiden, kan jo blive godt, for Landsretten kan jo ligge godt begge Steder; begge Steder ere centrale og gode, men det er vedtaget, at den skal ligge i Viborg, og det er slaaet fast her i Overensstemmelse mellem Regeringen og Folketinget, og det vilde være urigtigt at gøre det om igen og derved bringe Splid i den gode og allerede fastslaaede Overensstemmelse.

Første Ordfører (Krabbe): Jeg vil blot sige med Hensyn til Edspunktet, at jeg har følt det som en Nødvendighed at lade vide, at den Fare, der er ved Forslaget under Nr. 23, er set, og at der findes et Middel til at forebygge denne Fare. Hvorvidt Midlet maatte blive benyttet, eller man vil søge noget andet Middel, tilhører en kommende Tid.

Jeg haaber, at de alvorlige Ord, som Udvalgets ærede Formand nys udtalte, ville finde Anklang i Salen, og at Afstemningen vil falde derefter.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Ændringsforslag Nr. 1 uden for Udvalgets Indstilling til § 5 af *Bjerre, Jens Busk, Harald Jensen, J. Jensen* (Præstø Amts 6te Valgkreds), *J. J. Jensen, Jensen, K. Kristiansen, Moestrup, Neergaard, J. Nielsen, P. T. Nielsen, Nielsen-Grøn, Ottosen, N. Pedersen, Philipsen, Rosager, Sabroe, J. Sørensen* og *Zahle* (se foran) forkastedes med 64 Stemmer mod 35.

Ændringsforslag Nr. 1 og 2 til § 25 af *Justitsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 135—36) vedtoges uden Afstemning.